

Dkt. Al Fuhr, Mhubiri, Kipindi cha 4

© Al Fuhr na Ted Hildebrandt

Kwa kadiri tunavyochunguza Kitabu cha Mhubiri kwa kutumia mbinu inayozingatia mada, tumegundua kwamba uzito wa maisha ni muhimu sana kuelewa katika kutafsiri na kusoma Kitabu cha Mhubiri. Tumeangalia familia tofauti zenye maana kwamba uzito wa maisha unaonyesha, ukweli kwamba maisha ni ya muda mfupi, ukweli kwamba ni ya muda mfupi, na ukweli kwamba sote tunazeeeka na tunaelekea kaburini.

Hiki ni kipengele au kipengele kimoja cha uzito wa maisha ambacho Kohelet anakitafakari. Tunaona kwamba ubatili, kutoweza kwa mwanadamu kupata suluhisho lolote kwa tatizo la uzito ni jambo zito. Ni ubatili, ni ubatili, na tunaona hilo likionyeshwa katika Kitabu cha Mhubiri.

Tunaona kwamba maisha mara nyingi huonekana kama ya kipuuzi. Mambo hutokea katika ulimwengu huu, ulimwengu huu ulioanguka wa uhai, ambayo hayana maana. Ni chukizo kwa akili ya mwanadamu, na hilo pia Kohelet anatangaza kuwa ni jambo zito.

Na tunaona kwamba katika Kitabu chote cha Mhubiri, Kohelet yuko katika mfadhaiko mkubwa. Kuna wasiwasi mkubwa anapona mambo haya, anapoyatafakari na kuyapitia. Na hata kwa hekima aliyo nayo, kila kitu anachoweza kuleta mezani ili kuweza kutatua matatizo haya ya uzito, ya kuanguka katika ulimwengu huu, amekatishwa tamaa kabisa na ukweli kwamba hawezi kufanya chochote kuihusu.

Na anapona mambo ya ajabu maishani, na anapona mambo ambayo hayawezi kufikiwa na uwezo wowote alionao ili aweze kuyatatua au kuleta suluhisho la tatizo, humkasirisha sana. Na ni kama vile tunamwona akipiga ngumi yake na kutoa kero yake kubwa kwa mambo haya. Na hivyo, kuelewa uzito wa maisha ni muhimu sana katika kusoma Kitabu cha Mhubiri.

Pia tuliangalia mtazamo wa chini ya jua. Wazo ni kwamba safari ya Kohelet inachukuliwa kutoka kwa mtazamo mlalo. Hiyo haimaanishi kuwa ni mtazamo wa kurudi nyuma.

Haimaanishi kwamba yeye ni mwabudu sanamu au kwamba anatumia mawazo ya mwanadamu kinyume na mawazo ya Mungu. Inamaanisha tu kama mwenye hekima, hasemi hivi asemavyo Bwana. Badala yake anafanya uchunguzi wake kupitia uwezo wake wote kama mtu mwenye hekima, lakini hawezi kuleta aina fulani ya maarifa ya ufunuo moja kwa moja kutoka mbinguni hadi kwenye tatizo.

Tunaona zaidi ya hayo baadaye katika Maandiko. Hakika, Mtume Paulo katika Warumi sura ya 8 anaonyesha suluhisho la tatizo la Hevel. Na bila shaka hilo huja kupitia ufunuo, unaokuja kupitia Kristo.

Pia tunaona kwamba motifu ya hekima ni muhimu sana kueleweka katika Kitabu cha Mhubiri. Kwa kweli, Kohelet anaanza safari yake ya kutafuta suluhisho la tatizo la Hevel, ambalo mimi huliita Yitron . Ni neno la Kiebrania tunalolipata mara kwa mara katika Kitabu chote cha Mhubiri.

Hilo linatafsiriwa kwa njia mbalimbali kama faida au ziada au faida. Ningelewa neno hilo lenye utata na gumu kutafakari suluhisho hilo la tatizo la Hevelness ambalo Kohelet anatafuta kupatikana katika safari yake ya hekima. Na kwa hivyo anachofanya katika safari hii kinaonekana kufanywa kupitia lenzi ya hekima.

Kwa kweli, katika sura ya 1 na 2 angalau mara nne unamkuta Kohelet akitangaza tena kwamba anachofanya anakifanya kwa hekima na kwamba hekima yake haijamtoka na amepita wengine wote katika hekima. Pia tunaona kwamba hekima inachunguzwa katika Kitabu cha Mhubiri. Tunaona kwamba hekima inaonekana kuwa nzuri, inawaletea wanadamu mambo mema.

Hakika ni bora kuliko upumbavu lakini hatimaye hekima haiwezi kutoa suluhisho hilo. Kwa kweli, katika Mhubiri sura ya 8 mistari ya 16 na 17 Kohelet anasema hili waziwazi. Inasomeka nilipoweka akili yangu kujua hekima na kutazama kazi ya mwanadamu duniani, macho yake hayaoni usingizi mchana wala usiku, ndipo nilipoona yote ambayo Mungu amefanya.

Hakuna mtu awezaye kuelewa kinachoendelea chini ya jua. Licha ya juhudi zake zote za kukichunguza, mwanadamu hawezi kugundua maana yake. Hata mtu mwenye hekima akidai anajua, hawezi kuelewa kweli.

Na mwisho wa jambo hilo Kohelet anapona hekima ni nini na haiwezi kufanya nini, anakasirika sana na ukweli kwamba ingawa mtu mwenye hekima anaweza kufanikiwa, hatimaye hatawahi kuwa na hoja moja kuhusu Mungu. Hatimaye hawezi kujibu kile ambacho wakati ujao unaweza kuleta. Hajui.

Na hatimaye kuna mmoja tu anayejua wakati ujao, anayeweza kuamuru wakati ujao na huyo ni Mungu mwenyewe. Na hivyo, hii inatuleta kwenye motifu inayofuata. motifu inayofuata ni ya kitheolojia zaidi.

Kwa kweli unaposoma kitabu cha Mhubiri unaona kwamba ni cha vitendo sana. Namaanisha Kohelet anapotafuta suluhisho la tatizo la Hevel, anatafuta njia ambayo mwanadamu anaweza kutoka katika uchafu wa anguko. Na unagundua kwamba hata anapochunguza Hevelness na kugundua kwamba huenda hakuna Yitrone ambayo hekima inaweza kupata, hata hivyo hekima hupata kilicho chema, kilicho chema.

Na hivyo, anaingia katika uzi wa kufikiri wa vitendo kama unavyotarajia katika fasihi ya hekima. Kohelet anachunguza njia mbalimbali ambazo mwanadamu anaweza kupata faida katika ulimwengu huu. Njia ambazo mwanadamu anaweza kupata mafanikio hata katikati ya ulimwengu ulioanguka na usio na uhakika.

Na kwa hivyo, kwa maana hiyo, kitabu hiki ni cha vitendo sana. Lakini wenye hekima wa Israeli ya kale hawakushughulikia tu mambo ya vitendo bali pia, walichunguza maswali ya kitheolojia. Hakika mbele ya maswali ya kitheolojia katika kitabu cha Mhubiri kuna uhusiano huu kati ya Mungu mkuu na mwanadamu mwenye uwezo wa kufa aliye na mipaka.

Na tunachokiona ni kwamba kuna pengo kubwa kati ya hayo mawili. Kwa kweli unaona hilo likionyeshwa katika sura ya 5 katika mistari ya 1-7 ambapo Kohelet anaingia katika baadhi ya vipengele vya ibada au heshima ya kitamaduni hata katika Israeli ya kale, katika muktadha wa Israeli ya kale. Kwa vyovyote vile katika sura ya 5 katika mistari wa 2 inasomeka, Usiwe mwepesi kwa kinywa chako wala usiwe na haraka moyoni mwako kunena neno lolote mbele za Mungu.

Mungu yuko mbinguni na wewe uko duniani kwa hivyo maneno yako na yawe machache. Na kwa hivyo, shimo hili kubwa tunaloliona kati ya Mungu mkuu, mtakatifu mwingine, na mwanadamu, ambaye hata katika hekima yake bado ana kikomo, shimo hili kubwa linachunguzwa. Mojawapo ya maneno ambayo nimekutana nayo katika utafiti wangu kuhusu anthropolojia hii ya kitheolojia, uhusiano huu kati ya Mungu na mwanadamu katika kitabu cha Mhubiri, ni kikomo kilichowekwa na mamlaka.

Kwa maneno mengine, si tu kwamba mwanadamu ana kikomo katika kile anachoweza kufanya na uwezo anaoweza kuleta katika ulimwengu huu ulioanguka, lakini pia inaonekana kwamba hili linawekwa juu yake na Mungu. Na Mungu mara kwa mara atamfanya mwanadamu atambue mara kwa mara kwamba kwa kweli hana wakati wa Mnara wa Babeli, kwamba hawezi kufikia mbingu za juu zaidi, na hatakuwa na siku yake ya ukuu, lakini hatimaye ni Mungu ambaye ndiye mwenye usemi wa mwisho katika mambo. Na kwa hivyo mvutano huu kati ya Mungu mkuu na mapungufu yaliyowekwa juu ya wanadamu unaonekana kuwa suala la kitheolojia ambalo linachunguzwa zaidi katika kitabu cha Mhubiri.

Na kwa hivyo, sasa tunageukia hilo. Sasa hakika tunapochunguza mvutano huu tutagundua kwamba theolojia ya Mungu na theolojia ya mwanadamu katika kitabu cha Mhubiri zinahitaji kueleweka kwa uhusiano kati yao. Lakini ni rahisi kidogo kuchunguza kila moja baada ya nyingine, kwa hivyo tutaendelea na kuanza kufanya hivyo.

Kwanza kabisa kuchunguza kile Kohelet anasema kuhusu Mungu mkuu anayemtawala mwanadamu, yule ambaye ni mwingine kabisa, ambaye ni mkuu kupita kiasi. Mungu anatajwa mara 40 hivi katika kitabu cha Mhubiri, lakini cha kuvutia ni kwamba anatajwa kwa usawa kama Elohim. Katika tafsiri za Kiingereza kama Mungu mwenye herufi kubwa G, ikimaanisha bila shaka Mungu pekee wa kweli.

Lakini huwezi kupata jina la agano Yahweh, tetragrammatoni, konsonanti nne za Kiebrania ambazo hueleweka katika Agano la Kale la Kiebrania kama jina la agano la Mungu. Mara nyingi tunalitamka kama Yahweh kwa Kiingereza, na hata baadhi ya tafsiri za Kiingereza sasa hutafsiri au kutafsiri tetragrammatoni kama Yahweh. Kwa kweli utapata tafsiri nyingi za Kiingereza zikitafsiri Yahweh kama Bwana, lakini zikiwa na herufi zote nne zilizoandikwa kwa herufi kubwa.

Na hivyo aina hiyo ya kuitofautisha na Adonai ambapo Bwana ameandikiwa herufi kubwa L lakini si ORDER. Kwa vyovyote vile, humwoni Yahweh katika kitabu cha Mhubiri, na kwa hivyo wasomi wanauliza ni nini sababu iliyo nyuma ya hili? Je, kuna kitu chochote kinachoweza kutolewa au kutolewa kutoka kwa uchunguzi huu? Na ningependekeza kwako kwamba kitabu cha Mhubiri, ingawa hakika ni cha kweli katika theolojia yake ya Mungu, hakika hakiakisi vipengele vya uhusiano wa uhusiano wa agano la Yahweh na Israeli. Kwa kweli, inaonekana kama Mhubiri amejikita sana katika uhusiano wa Mungu na wanadamu wote, na inaonekana kuchora hisia fulani ya umbali kati ya Mungu na mwanadamu, si tena kwa njia isiyo ya kawaida kama inavyolingana kikamilifu na Maandiko mengine yote, lakini inashughulika na upande mmoja wa kile tunachojua kuhusu Mungu kutoka kwa Maandiko.

Kwa maneno mengine, huoni aina hiyo ya hisia ya uhusiano ya Mungu akishughulika na mwanadamu kwa njia ambayo unaipata kwa manabii, kwa mfano. Katika kitabu cha Hosea, unagundua kwamba Mungu anaonyeshwa kama mume aliyekata tamaa ambaye moyo wake umejeruhiwa, na anayehuzunika kwa dhambi ya Israeli. Unagundua kwamba Mungu ni mvumilivu kwa Israeli, na Anaipenda Israeli, na unagundua kwamba hisia hii ya uhusiano yenye huruma, unagundua kwamba katika manabii, huipati hiyo katika kitabu cha Mhubiri.

Mungu ni mkuu, Mungu ni mkuu, na Mungu ni mwema katika kitabu cha Mhubiri, lakini huoni Mungu akiwapenda wanadamu kwa njia ile ile unayoipata katika sehemu zingine za Maandiko. Tena, hiyo haimaanishi kwamba Mhubiri si wa kawaida, ina maana tu kwamba haiakisi vipengele vyote vya uhusiano na uhai wa Mungu, kama unavyoona katika Maandiko yote. Unaona kwamba hakuna lugha ya maombi katika kitabu cha Mhubiri.

Hekima ya Mhubiri hakika inaonyesha heshima inayostahili Mungu, lakini humwoni mwanadamu akimwomba Mungu, humwoni mtu huyo wa uhusiano. Na kwa hivyo labda hiyo ndiyo sababu moja kwa nini utapata msisitizo kwa Elohim badala ya

Yahweh. Lakini hiyo haimaanishi kwamba Mungu hayuko karibu, kwamba hafanyi kazi katika mambo ya wanadamu.

Haimaanishi kwamba Yeye hamsikii mwanadamu. Kwa kweli, mstari ambao nimeusoma hivi punde, Usiwe mwepesi kwa kinywa chako, usiwe na haraka moyoni mwako, kusema chochote mbele za Mungu. Mungu yuko mbinguni na wewe uko duniani, kwa hivyo maneno yako na yawe machache, yanamaanisha kwamba Mungu husikia, kwamba Yeye si mungu wa kiungu ambaye ni mkuu kupita kiasi kwa maana kwamba hahusiki katika mambo ya wanadamu.

Kwa kweli, katika kitabu cha Kohelet katika Mhubiri, unagundua kwamba Mungu anahusika kwa undani, na hilo linatokana na baadhi ya kero za mtu mwenye hekima kwa sababu hawezi kuelewa ushiriki wa Mungu katika mambo ya wanadamu. Utagundua kwamba katika baadhi ya tafakari hizi, utagundua kwamba Mungu anafurahishwa na Mungu pia anakasirika na mambo ambayo mwanadamu hufanya. Kwa kweli, katika Furahia Maisha Refrains, hii mara nyingi huakisiwa katika sura ya 2 na mstari wa 24, Mtu hawezi kufanya kitu bora zaidi kuliko kula na kunywa na kupata kuridhika katika kazi yake.

Hili nalo naliona linatoka mkononi mwa Mungu, kwani bila Yeye, ni nani awezaye kula au kufurahia? Hili linamaanisha hisia fulani ya wema inayotoka mkononi mwa Mungu. Sasa, kwa mtu anayempendeza, ni wazi kwamba hapo umedokeza kwamba Mungu anazingatia yale ambayo wanadamu hufanya. Mungu huwapa hekima, maarifa, na furaha, lakini kwa mwenye dhambi, Yeye humpa kazi ya kukusanya na kuweka akiba ya mali na kumpa mtu anayempendeza Mungu.

Kwa hivyo, Mungu anazingatia jambo kuu. Na kwa hivyo, Mungu anahusika, lakini Mungu pia anaonyeshwa kimsingi kama kiumbe kisicho na kifani katika kitabu cha Mhubiri. Ikiwa kuna chochote kinachosemwa kumhusu Mungu katika kitabu cha Mhubiri, hakika ni ukuu wake unaosisitizwa.

Utafiti mfupi wa mistari inayoakisi hili, na kwa kweli kinachovutia hapa ni kwamba ukuu wa Mungu katika kitabu cha Mhubiri unaonekana tangu mwanzo kabisa wa kitabu hadi mwisho wa kitabu. Katika sura ya 1 na mstari wa 15, kauli nyingi hizi zinazoakisi ukuu wa Mungu zinapatikana katika kauli za methali katika kitabu cha Mhubiri. Sura ya 1 na mstari wa 15, Kilichopotoka hakiwezi kunyooka.

Kinachokosekana hakiwezi kuhesabiwa. Kwa namna fulani inamaanisha mkono mkuu wa Mungu, na tena pamoja na hilo kuwekwa kwa mipaka kwa wanadamu. Hata mtu mwenye busara hawezi kutengua kile ambacho Mungu amekipotosha.

Katika sura ya 6 na mstari wa 10, Chochote kilichopo tayari kimepewa jina, na mwanadamu ni nini kimejulikana. Kwa hivyo, hakuna mtu anayeweza kushindana na mtu mwenye nguvu kuliko yeye. Tena, hii inaashiria ukweli kwamba mwanadamu,

hata mtu mwenye hekima, ana kikomo katika kile anachoweza kufanya ili kupinga maamuzi ya uhuru ya Mungu.

Sura ya 7 na mstari wa 13, na hili kwa kweli liko wazi zaidi, Fikiria alichofanya Mungu. Ni nani awezaye kunyoosha alichokipotosha? Kwa namna fulani hukufanya ufikirie sura ya 1 na mstari wa 15. Nyakati zinapokuwa nzuri, furahi, lakini nyakati zinapokuwa mbaya, fikiria.

Mungu ndiye aliyeumba kimoja na kingine. Kwa hivyo, mwanadamu hawezi kugundua chochote kuhusu mustakabali wake. Kwa hivyo, hili ni jambo ambalo Kohelet hulitafakari mara kwa mara katika kitabu hicho, kwamba mwanadamu hajui chochote kuhusu mustakabali wake.

Kama nilivyosema katika moja ya mihadhara ya awali, hata mtu mwenye busara anayeweka dau zake, anayefanya maamuzi ya busara na uwekezaji na mambo mengine anayohusika nayo maishani, hajui wakati ujao. Kwa hivyo hatimaye, maamuzi yoyote unayofanya na chochote unachoona kuwa sahihi unapoendelea mbele maishani, hujui matokeo kwa sababu hatuna chochote zaidi ya Mungu cha kuamua wakati ujao. Na kisha zaidi ya haya, tunapata katika sura ya 9 na mstari wa 11 na 12 tafakari zaidi kuhusu ukuu wa Mungu.

Nimeona kitu kingine chini ya jua. Mbio si za wenye mbio, wala si za wenye nguvu, wala hazina ya wenye hekima, wala hazina ya wenye akili, wala upendeleo kwa wenye elimu, bali wakati na bahati huwapata wote. Na ningependekeza kwamba katika muktadha, muktadha wa mada wa Mhubiri, unaodokezwa hapa si wakati na nafasi ambayo haipo katika ushiriki wowote wa imani ya Mungu, bali ni ukuu wa Mungu ambao Kohelet anashughulika nao hapa na anauzungumzia.

Sura ya 9 na mstari wa 12, Zaidi ya hayo, hakuna mtu anayejua saa yake itakapofika lini. Ni kama kufikiria kuhusu kifo kisichoepukika, nia ambayo tutaichunguza hapa hivi karibuni. Kama vile samaki wanavyokamatwa katika mtego au wavu mkali, na kama ndege wanavyokamatwa katika mtego, ndivyo wanadamu wanavyonaswa na nyakati mbaya zinazowaangukia bila kutarajia.

Na kwa hivyo chochote ambacho mtu mwenye busara anaweza kufanya ili kufanya maamuzi ya busara kwa sasa, hatimaye hana uwezo wa kuamua wakati ujao. Yote ni juu ya Mungu. Na kwa hivyo, kwa Kohelet, tunaona kwamba sio nguvu au ukuu wa Mungu unaotiliwa shaka, bali ni hisia zake, hisia zake za haki.

Mengi yanaendana na kitabu cha Ayubu. Ayubu hakuwahi kuhoji nguvu za Mungu au ushiriki wa Mungu kuhusu mateso yake. Kwa Ayubu, swali lilikuwa, Mungu ameharibu wapi mfumo wa uhasibu hapa? Je, kweli Mungu ni Mungu wa haki? Na hivyo, wenye hekima katika Agano la Kale walishughulikia tatizo hili la kitheolojia, ambalo linaendana sana na uzito wa maisha.

Katika ulimwengu ulioanguka, mara nyingi mambo hutokea ambayo ni chukizo kwa akili ya mwanadamu, ambayo hayana maana yoyote, na kwa kweli ni tatizo zaidi kujua kwamba kuna Mungu mkuu ambaye mkono wake wa kuhusika upo katika mambo ya wanadamu. Sasa kuhusiana na ukuu wa Mungu na theolojia ya Mungu, bila shaka, tunachunguza theolojia ya mwanadamu, anthropolojia ya kitabu cha Mhubiri. Kama nilivyokwisha kupendekeza, tatizo kuu ambalo Kohelet anaona ni kwamba mwanadamu ana kikomo, na si tu kwamba ana kikomo kwa sababu yeye ni mwanadamu, lakini ana kikomo katika maisha yake ya kufa, na Mungu hata anaonekana kumlazimisha hili kikamilifu.

Na hivyo hata kama mtu anaweza kufanikiwa, hata kama mtu anaweza kufikia, hata kama mtu anaweza kupanua ufalme wake, hatimaye Mungu ndiye anayeweza kumshusha. Bila shaka, unaona hilo likionyeshwa katika simulizi la Mnara wa Babeli katika Mwanzo sura ya 11, na aina hiyo ya mawazo inaonekana kuwa mbele na katikati katika hekima ya Mhubiri. Kwa hivyo, Mungu anadhibiti wakati ujao, na anadhibiti bahati ya mwanadamu mwenyewe.

Kwa hivyo, hebu tuangalie kwa ufupi mistari michache inayoakisi hili. Tena, inalingana sana na baadhi ya mistari tuliyoisoma kuhusu enzi kuu ya Mungu. Mwanadamu ana udhibiti mdogo juu ya mustakabali wake.

Mungu ndiye anayejua kitakachotokea baada yake. Mwenye hekima hana wazo. Sura ya 3 na mstari wa 22, Kwa hiyo nikaona kwamba hakuna kitu bora kwa mwanadamu kuliko kufurahia kazi yake kwa sababu hiyo ndiyo fungu lake.

Neno la kuvutia sana, kwa njia, hapa na mengi. Tutachunguza hili katika hotuba inayofuata. Kwani ni nani awezaye kumleta ili aone kitakachotokea baada yake? Tena, mtu mwenye busara hajui.

Sura ya 6 na mstari wa 12, Kwani ni nani ajuaye yaliyo mema kwa mwanadamu maishani? Katika siku chache na zisizo na maana au za hevel anapitia kama kivuli. Ningependekeza katika muktadha huu, ni hali ya muda mfupi ya uzito inayoangaziwa, si maisha yasiyo na maana au yasiyo na maana. Ni nani awezaye kumwambia yatakayotokea chini ya jua baada ya yeye kuondoka? Mwanadamu anapita, na baada ya yeye kuondoka, hana shughuli yoyote chini ya jua.

Hajui chochote kuhusu mustakabali wake au kitakachotokea baada ya siku zake. Sura ya 8 na mstari wa 7, Kwa kuwa hakuna mtu anayejua mustakabali, ni nani awezaye kumwambia kitakachokuja? Hakuna mtu mwenye mamlaka juu ya upepo ili kuuzuia, kwa hivyo hakuna mtu mwenye mamlaka juu ya siku ya kufa kwake. Kwa njia hii, Mungu anaonyesha ukuu wake kila mara na kwa uhakika kwamba hakuna mtu mwenye mamlaka juu ya siku ya kufa kwake.

Hakuna anayejua wakati ujao kuhusu lini atakufa na chini ya hali gani atapita. Sura ya 9 na mstari wa 1, Kwa hivyo nilitafakari haya yote na kuhitimisha kwamba wenye haki na wenye hekima na wanachofanya viko mikononi mwa Mungu, enzi kuu ya Mungu, lakini hakuna mwanadamu anayejua kama upendo au chuki vinamngojea, ukosefu wa mwanadamu wa ujuzi kuhusu wakati ujao. Sura ya 10 na mstari wa 14, Hakuna anayejua kinachokuja.

Nani awezaye kumwambia yatakayotokea baada yake? Na kisha sura ya 11 na mstari wa 2, Wape sehemu watu saba, ndiyo watu wanane, kwa maana hujui ni maafa gani yatakayoipata nchi. Hekima nyingi ya methali katika kitabu cha Mhubiri inamlenga mtu mwenye hekima anayejilinda kwa sababu hatimaye hajui kitakachotokea katika siku zijazo. Zaidi ya ukosefu wa udhibiti alionao mwanadamu juu ya mustakabali wake na juu ya bahati yake mwenyewe, tunaona kwamba katika kitabu cha Mhubiri, Kohelet anasisitiza ukweli kwamba mwanadamu hatimaye hawezi kuacha urithi wa kudumu zaidi ya miaka yake mwenyewe.

Na hivyo, katika sura ya 1 na mstari wa 11, tunaona kwamba Kohelet, mwishoni mwa shairi kuhusu asili ya mzunguko wa maisha chini ya jua katika ulimwengu wa mbinguni, tunaona kauli hii, Hakuna kumbukumbu la watu wa kale, na hata wale ambao bado watakuja hawatakumbukwa na wale wanaofuata ukosefu wa urithi wa kudumu. Katika sura ya 2 na mstari wa 16-21, tunaona tena wazo hili, Mstari wa 16, Kwa maana mtu mwenye hekima kama mpumbavu hatakumbukwa kwa muda mrefu, na siku zijazo zote mbili zitasahaulika. Kama mpumbavu, mtu mwenye hekima naye lazima afe.

Na kisha sura ya 9 na mstari wa 6, Kwa ajili ya upendo wao, chuki yao, kwa maneno mengine, shughuli za mwanadamu na wivu wao zimetoweka kitambo. Hawatakuwa na sehemu tena katika jambo lolote linalotokea chini ya jua. Na hivyo, mwanadamu hatimaye yuko kwenye njia ya kuacha chochote.

Na hivyo Kohelet anasumbuliwa tena na kutoweza kwa mwanadamu kuwa na kitu chochote kinachodumu kwa muda mrefu katika maisha haya ya duniani. Na zaidi ya hayo, mwanadamu ana kikomo katika uwezo wake si tu wa kujua mustakabali wake, bali pia kuelewa shughuli za Mungu, kuelewa njia za Mungu. Kinachovutia sana kuhusu hili ni kwamba Mungu anaonekana kufanya hivi kikamilifu kwa njia ambayo inamlinda mwanadamu.

Kwa maneno mengine, ili mwanadamu asiweze kamwe kudai, nimeelewa. Nina uwezo wa kudhibiti uungu. Tunachogundua ni kwamba Mungu hatimaye ndiye anayedhibiti mustakabali na bahati ya wanadamu.

Na kwa hivyo kile tunachokiona kinaakisiwa katika kitabu cha Mhubiri ni aina ya hekima inayotafuta kuelekeza kwa njia ya vitendo kile ambacho mwanadamu anaweza kufanya hata kama hawezi kumtegemea Mungu, hata kama hawezi

kudhibiti kile ambacho Mungu anafanya na kitakachotokea au kutokea katika siku zijazo zake. Na kwa hivyo, tunapata baadhi ya hekima ambayo inaonekana kuonyesha kutoweza kwa mwanadamu na bado kutoa hekima inayowezekana juu ya jinsi ya kupitia vyema matukio na hali hizi ngumu sana na zinazoongoza maishani. Baadhi ya ninayopenda hapa, sura ya 8 na mistari ya 11 hadi 14, wakati hukumu ya uhalifu haitekelezwi haraka, mioyo ya watu hujaa mipango ya kufanya mabaya.

Kwa maneno mengine, watu huhamasishwa kufanya maovu zaidi, kufanya maovu zaidi wanapooona kwamba inaonekana kuna ukosefu wa haki unaotolewa na Mungu kwa sasa. Ingawa mtu mwovu hufanya makosa mia moja na bado anaishi kwa muda mrefu, kwa maneno mengine, Kohelet amemwona mtu mwovu akiepuka kutendewa vibaya, najua kwamba mambo yatakuwa mazuri kwa mtu anayemcha Mungu. Itakuwa vizuri kwa mtu anayemcha Mungu ambaye ni mcha Mungu mbele za Mungu.

Kwa hivyo, wazo hili la heshima mbele ya Mungu mkuu haliendani sana na nia ya hofu ya Mungu ambayo tutachunguza baadaye. Lakini kwa sababu waovu hawamwogopi Mungu, haitakuwa vizuri kwao na siku zao hazitarefuka kama kivuli. Na kwa hivyo inaonekana kwangu kwamba Kohelet anaendana sana na hekima ya kawaida kwa maana kwamba anaona kwamba ni bora kwa mtu kumcha Mungu na anaonekana kushikilia imani kwamba ingawa ameona mambo ambayo ni ya mbinguni, hata hivyo anatambua kwamba ni bora kutojaribu hatima au kuiweka kwa njia ya imani zaidi, kumjaribu Mungu.

Kwa maneno mengine, na nimetumia mfano huu hapo awali katika hotuba ya awali, mwanaume anaweza kuepuka kula donati kila siku kwa muda mfupi tu, hatimaye itamfikisha kwenye hali yake. Na hilo linaonekana kuwa pendekezo la Kohelet. Ingawa nimemwona mtu huyo akivuta sigara maisha yake yote, ingawa nimemwona mtu huyo akinywa, ingawa nimemwona mtu huyo akila kwa njia ambayo ingeonekana kuashiria kwamba hataishi muda mrefu, hata hivyo najua kwamba itakuwa bora kwa mwanamume au mwanamke kula kiafya, kufanya mazoezi, kufanya mambo ambayo hutoa maisha ya kudumu na yenye shughuli nyingi.

Na hivyo Kohelet anajua ni bora kufanya nini, ingawa ameona tofauti katika mambo ya jumla au sheria za jumla za hekima. Kwa kweli, wazo hili la kutojaribu hatima au kumjaribu Mungu linaonyeshwa katika sura ya 7 na baadhi ya hekima tunayopata hapo. Sura ya 7 na mistari wa 15.

Katika maisha yangu haya maovu, nimeona haya yote mawili, mtu mwadilifu akiangamia katika haki yake na mtu mwovu akiishi muda mrefu katika uovu wake. Kwa hivyo tena, wazo hili la kuona tofauti za matarajio ya hekima ya kile ambacho Mungu anapaswa kufanya kuhusu kutoa haki, kuwakatilia mbali waovu kutoka katika nchi, na kuwang'oa na kuwainua wenye haki, tofauti za Kohelet katika mambo haya zilizingatiwa. Na bado anatuambia hivi.

Usiwe mwadilifu kupita kiasi, wala usiwe na hekima kupita kiasi. Kwa nini ujiangamize? Usiwe mwovu kupita kiasi wala usiwe mpumbavu. Kwa nini ufe kabla ya wakati wako? Ni vizuri kushika moja na kutomwachilia lingine.

Mtu anayemcha Mungu ataepuka mambo yote yaliyokithiri. Sasa, kauli hizi katika mistari ya 16 hadi 18 mara nyingi, naamini, zimetafsiriwa vibaya ili kupendekeza aina ya maana ya dhahabu. Kwa maneno mengine, Kohelet anasema, usiwe mwema sana na usiwe mbaya sana.

Unajua, Kohelet yuko katika aina fulani ya funk iliyorudi nyuma ambapo hawezi kupendekeza uchaji unaofaa, lakini sidhani kama ndivyo Kohelet anavyosema hapa. Kwa kweli, neno ambalo NIV hutafsiri kuharibu, shamam, linaweza pia kutafsiriwa kama mshangao. Kwa maneno mengine, unaweza kuona uhusiano.

Mji unapoharibiwa, huleta mshangao mkubwa kwa kile kilichotokea. Na kwa hivyo, tunachokiona hapa ni kwamba tafsiri chache zimejitokeza kutafsiri hivyo. Usiwe mwadilifu kupita kiasi, wala usiwe na hekima kupita kiasi.

Kwa nini ujishtue? Kwa nini ushangae? Kwa nini ushangae? Kwa nini ujishtue? Kwa sababu alichosema katika mstari uliopita ni kwamba ameona nini? Mtu mwadilifu akiangamia katika haki yake. Katika ulimwengu unaotawaliwa na Mungu na mara nyingi ni wa fumbo, mambo hutokea ambayo hayana maana na zaidi ya akili ya kibinadamu, tungeyaita hevel. Kohelet hakika hufanya hivyo.

Katika ulimwengu kama huo ambapo wenye haki wakati mwingine huangamia katika haki yao, usitegemee haki yako kama dhamana ya maisha marefu na yenye matunda. Ni bora kuwa mwadilifu kwa sababu mambo yatakuendea vyema, Kohelet anatangaza, ujasiri alionao katika matarajio ya kawaida, lakini bado anaona tofauti katika sheria. Na kwa hivyo, anasema, usiwe mwadilifu kupita kiasi kwa maana kwamba ungetegemea haki yako kama dhamana ya ustawi na maisha marefu.

Unaweza kujikuta umeshangaa sana. Na wakati huo huo, usiwe mjinga. Usiwe mjinga.

Usiwe mwovu kupita kiasi, ukimjaribu Mungu, ukakatiliwe mbali na nchi. Kwa nini ufe kabla ya wakati wako? Ni vizuri kushika moja na usiache nyingine. Kwa maneno mengine, tambua jambo la busara kufanya katika maisha haya, lakini usiishi na uhakika wa uongo kwamba una udhibiti wowote juu ya mustakabali wako.

Hata unapopiga hatua mbele katika haki yako, hata unapokula brokoli yako na kukimbia maili tano kila siku, hujui kesho itakuletea nini. Unaweza kugongwa na gari katika safari yako inayofuata. Kwa maneno mengine, hakuna uhakika kuhusu wakati ujao.

Na kwa hivyo, aina hii ya usawa, aina hii ya mvutano iko mbele sana na katikati ikiakisi theolojia ya uhusiano wa mwanadamu na Mungu katika kitabu cha Kohelet. Sasa inavutia sana kwamba watu wanaotafakari mafumbo ya ulimwengu huu na dhuluma zinazotokea katika ulimwengu huu, wanatafuta jibu katika maandiko kuhusu kwa nini mambo haya hutokea. Kwa maneno mengine, je, kuna jibu lolote, na wanaoomba msamaha hakika huchunguza mambo haya, je, kuna jibu lolote katika maandiko linaloelezea kwa nini wenye haki huangamia katika haki yao wakati mwingine na kwa nini waovu huadhibiwa wakati mwingine? Kwa nini mambo mabaya huwapata watu wema? Kitabu cha Ayubu kinachunguza hili kwa kiwango fulani, lakini inavutia kwamba katika kitabu cha Ayubu, hakuna mahali popote ambapo imesemwa kwa njia ya kitheolojia kwa maelezo ya kwa nini Ayubu alikuwa akiteseka.

Kwa kweli, katika sehemu za masimulizi ya kitabu na mwisho wa kitabu cha Ayubu, mwishoni mwa kitabu cha Ayubu, Ayubu hajawahi kufichuliwa kuhusu changamoto inayotokea kati ya Mungu na Shetani mwanzoni mwa kitabu. Kwa maneno mengine , Ayubu hajawahi kuambiwa, Ayubu, hii ndiyo sababu mambo yalitokea jinsi yalivyotokea. Hii ndiyo sababu yote yalitokea jinsi yalivyotokea.

Kwa kweli, Ayubu anaambiwa tu kwamba Mungu ndiye anayedhibiti, kwamba Mungu ni mwenye haki na mwenye haki, kwamba Mungu anajua kinachoendelea, na Mungu ana sababu. Lakini Ayubu hajulishwi kamwe kuhusu matukio yaliyotokea mwanzoni mwa kitabu. Na kwa hivyo unapata katika kitabu cha Mhubiri kwamba mwanadamu hapatiwi majibu yote, na unapata mahali pengine katika maandiko kwamba mwanadamu hapatiwi majibu yote.

Lakini jambo la karibu zaidi ambalo nimepata katika maandiko kuhusu maelezo ya kwa nini mambo mabaya wakati mwingine hutokea katika ulimwengu huu wa hevel , mambo ambayo ni chukizo kwa akili za kibinadamu, mambo ambayo ni wazi kabisa , yanapatikana katika sura ya 3 na mstari wa 14. Sura ya 3 na mstari wa 14 inasomeka, Ninajua kwamba kila kitu anachofanya Mungu kitadumu milele, tofauti na wanadamu, ambao tumewaona kuwa na mipaka sana. Hakuna kinachoweza kuongezwa kwake, wala hakuna kinachoweza kupunguzwa kwake.

Mungu hufanya hivyo ili wanadamu wamche, au wamheshimu. Kwa maneno mengine, inaonekana kama Mungu anashiriki kikamilifu katika kuweka vikwazo kwa wanadamu, ili wanadamu wasiweze kamwe kupata msingi unaofaa kwa njia ambayo anaweza kusema, Nimeelewa, na nina moja juu ya Mungu. Tena, narudi kwenye hali ya Mnara wa Babeli.

Mungu hatamruhusu mwanadamu kustawi katika hekima hadi kufikia hatua ambapo ana wakati ule wa Mnara wa Babeli ambapo anaweza kutangaza, Mimi ni Mungu, na nina hoja moja kuhusu Mungu. Mungu daima atakuwa na hoja moja kuhusu

mwanadamu. Hiyo ndiyo theolojia ya Mungu na mwanadamu katika kitabu cha Kohelet.

Sasa kama mada tanzu, aina ya mada au motifu inayounga mkono ukuu wa Mungu na kuwekwa kwa mipaka kwa wanadamu, Kohelet anachunguza suala la wakati katika kitabu chote. Na ningependa kuchukua dakika chache kuchunguza suala hili la wakati, hasa kama linavyoonekana katika sura ya 3 katika shairi kuhusu wakati. Sura ya 3 katika mstari wa 1, kuna wakati wa kila kitu na majira ya kila shughuli chini ya mbingu.

Wakati wa kuzaliwa na wakati wa kufa, wakati wa kupanda na wakati wa kung'oa, wakati wa kuua na wakati wa kuonya, wakati wa kubomoa na wakati wa kujenga, wakati wa kulia na wakati wa kucheka, wakati wa kuomboleza na wakati wa kucheza, wakati wa kutawanya mawe na wakati wa kuyakusanya, wakati wa kukumbatiana na wakati wa kujizuia, wakati wa kutafuta na wakati wa kukata tamaa, wakati wa kuweka na wakati wa kutupa, wakati wa kurarua na wakati wa kutengeneza, wakati wa kunyamaza na wakati wa kusema, wakati wa kupenda na wakati wa kuchukia, wakati wa vita na wakati wa amani. Na wengi wenu mnafahamu shairi hili kwa wakati ambapo tunapata jozi hizi mbili kwa njia iliyopangwa sana. Ni dhahiri kwamba hii ni aina ya kitengo cha fasihi huru kinachopatikana ndani ya kitabu cha Mhubiri.

Na unagundua kwamba miunganisho hii ya pande mbili kwa wakati inaonyesha vipengele mbalimbali vya uhusiano wa wakati katika ulimwengu wa hevel, ni ya kitendawili sana. Ni maandishi yenye changamoto kubwa kuyatafsiri. Na moja ya sababu za hili ni utelezi na utata wa asili katika muda wa neno.

Ni neno la Kiebrania et. Na kama neno letu wakati, linaweza kutumika kwa njia nyingi zinazobadilika. Unaweza kuwa unaelekeza kwenye hatua kwa wakati kuhusu aina ya mwendelezo wa nafasi na wakati.

Kwa maneno mengine, unajua, saa 8 mchana tarehe 21 Juni, 2016. Unaweza kuwa unarejelea tukio fulani ambalo limetokea wakati uliopita au tukio fulani ambalo linapaswa kutokea wakati ujao, katika tarehe ijayo, au katika wakati ujao. Lakini pia unaweza kuzungumza kwa njia ya maana zaidi kuhusu wakati.

Unaweza kuzungumzia wakati unaofaa. Kwa mfano, ikiwa theluji imeanguka futi 2 au 3 tu, unaweza kurejelea huo kama wakati mzuri wa kuteleza kwenye theluji. Au unaweza kufikiria wakati kwa maana inayofaa.

Kwa mfano, ikiwa mtu atakufa kabla ya wakati wake, tunaweza kurejelea wakati kwa njia isiyo na maana sana. Kwa maneno mengine, ikiwa mtu atakufa akiwa na umri wa miaka 80, miaka 90, au miaka 100, hatuelekezi tarehe maalum ya wakati, lakini tunaweza kusema, sawa, huo ni wakati mzuri wa kufa. Kwa maneno mengine, ni wakati unaofaa wa kufa.

Ilhali mtu akifa akiwa na umri wa miaka 20, 30 au 40, tungenesema kwamba mtu huyo amekufa kabla ya wakati wake. Na kwa hivyo, neno wakati linaweza kuwa na uthabiti sana katika lugha ya Kiingereza kama vile lilivyokuwa katika lugha ya Kiebrania. Na kwa hivyo, swali linakuwa, ni vipi wakati unaonyesha sehemu fulani ya ushiriki wa Mungu, na ni vipi wakati unaonyesha sehemu fulani ya ushiriki wa mwanadamu na mvutano kidogo kati ya hizo mbili? Inashangaza kwamba katika maoni yanayofuata baada ya shairi kwa wakati, Kohelet anaonekana kutafakari ushiriki wa Mungu na mapungufu ya mwanadamu.

Katika mstari wa 9 tunasoma, Mfanyakazi hupata faida gani kutokana na kazi yake? Hapo tunapata neno la Kiebrania yitron tena. Kwa maneno mengine, inaonekana hakuna yitron katika shughuli zake zote. Nimeona mzigo, ni neno la Kiebrania 'inyon', ambalo kwa kweli linavutia sana kwa sababu neno hili limetumika mara nne katika kitabu cha Mhubiri, zote mara nne zikiashiria vikwazo vilivyowekwa kwa wanadamu, na hata hivyo hamu ya mwanadamu kuwa na moja juu ya Mungu ili kubaini mambo haya.

Nimeona inyon, mzigo ambao Mungu ameweka juu ya mwanadamu. Amefanya kila kitu kiwe kizuri. Ningependekeza kwamba neno zuri hapa labda linatafsiriwa vyema zaidi.

Amefanya kila kitu kiwe cha kufaa kwa wakati wake. Pia ameweka umilele ndani ya mioyo ya wanadamu, lakini hawawezi kuelewa yale ambayo Mungu amefanya tangu mwanzo hadi mwisho. Tumezungumzia tu kuhusu sehemu mbalimbali katika Mhubiri ambapo kutoweza kwa mwanadamu kuelewa mambo haya kwa wakati wake sahihi ni jambo la msingi.

Najua kwamba hakuna kitu bora zaidi, kwa kweli, hii, naamini, ni mfano wa tatu wa wimbo wa kufurahia maisha ambao tunaupata umefunikwa ndani ya sehemu hii. Najua kwamba hakuna kitu bora kwa wanadamu kuliko kufurahi na kutenda mema maadamu wanaishi, ili kila mtu ale na kunywa na kuridhika na kazi yake na kazi yake. Hii ndiyo karama ya Mungu.

Najua kwamba kila kitu anachofanya Mungu kitadumu milele, tena, kinyume na shughuli za mwanadamu. Hakuna kinachoweza kuongezwa kwake wala hakuna kinachoweza kupunguzwa kwake. Mungu hufanya hivyo ili wanadamu wamche.

Na kwa hivyo hapa tena tuna tafakari hii kuhusu wakati na shughuli za Mungu na mambo ya mwanadamu na mambo haya yote yanayohusika katika uhusiano kati yao. Lakini tunapochunguza shairi kwa wakati, inashangaza kwamba swali linaibuka tena kwa maana gani Kohelet anatafakari kuhusu wakati? Na kuna takriban chaguzi tano tofauti ambazo nimekuja nazo angalau kuhusu msisitizo wa Kohelet kuhusu wakati. Wengi hutafsiri shairi kwa wakati kuwa linaendeshwa na uamuzi wa kimungu.

Kwa maneno mengine, Mungu huamua wakati mambo yanapotokea na hivyo shairi kwa wakati linasema kwamba Mungu ndiye anayedhibiti wakati halisi wa matukio yanayotokea katika mwendelezo wa wakati na nafasi. Kwa maneno mengine, ukuu wa Mungu unasisitizwa hapo, uthabiti wa kimungu. Na hakika, uthabiti wa kimungu angalau kiwango fulani kinapendekezwa katika kitabu chote cha Mhubiri.

Tumesoma mistari mingi ambayo ingependekeza hivyo. Wengine wangesema kwamba uanzishwaji wa Mungu wa matukio ya mzunguko uko mbele na katikati katika shairi kwa wakati. Tunaona hilo likionyeshwa katika shairi la awali, katika sura ya 1 mistari ya 4 hadi 11, Kohelet anashughulikia asili ya mzunguko wa matukio yanayotokea katika ulimwengu huu, hata mifumo ya mzunguko inayotokea katika asili.

Na huenda Mungu ameweka matukio ya mzunguko kwa njia ya mamlaka yake ili mambo yatokee kulingana na nyakati hizo. Mungu huamua kwamba mambo yatokee, si lazima hasa wakati yanapotokea, bali kwamba yanatokea. Chaguo jingine lingekuwa kwamba mpango unaofaa wa Mungu kwa mambo kutokea kulingana na nyakati zake sahihi uko mbele na katikati hapa.

Na hilo hakika linaungwa mkono na sura ya 3 na mstari wa 11 katika maelezo yanayofuata. Amefanya kila kitu kiwe sahihi kwa wakati wake. Na hivyo, Mungu katika kuweka mifumo pia ameweka nyakati zinazofaa kwa mambo kutokea.

Chaguzi hizi zote tatu zinaonekana kupendekeza kwamba Mungu ndiye mhusika wa shairi kwa wakati. Lakini seti nyingine ya chaguzi zinaonyesha kwamba mwanadamu anaweza kuwa mhusika wa shairi kwa wakati. Kwa mfano, inaweza kuwa kwamba shairi kwa wakati linaonyesha jukumu la hekima katika kujibu mambo kwa wakati unaofaa.

Kwa maneno mengine, mtu mwenye busara anajua wakati wa kutenda kwa sababu anajua wakati unaofaa kwa mambo fulani kutokea. Au inaweza kuwa kwamba jukumu la hekima katika kuamua mema au kuonyesha wakati mzuri ni la mbele na katikati. Kwa maneno mengine, mtu mwenye busara anaweza kufanya maamuzi kwa wakati unaofaa, si lazima ashughulikie ufaa kwa wakati, bali kwa wakati unaofaa katika kufanya maamuzi na kusonga mbele kwa wakati unaofaa.

Ni kama vile kama ungenunua mali isiyohamishika nchini Marekani mwaka wa 2009 au 2010, pengine ulikuwa na muda mzuri zaidi kuliko kama ungenunua mali isiyohamishika mwaka wa 2007 wakati bei zilipandishwa kabla ya bei kushuka. Na kwa hivyo, usahihi wa wakati si lazima usisitizwe, bali ni wakati wa busara. Na hivyo inaweza kuwa kwamba mambo haya yote matano yanaakisiwa katika shairi kwa wakati.

Haionekani kwamba mojawapo ya haya inafaa katika kila jozi ya jozi. Kwa mfano, chini ya utabiri wa Mungu, unaweza kupata kwamba sura ya 3 na mstari wa 2, wakati wa kuzaliwa na wakati wa kufa, zinaonyesha shughuli za Mungu katika kubaini nyakati hizo. Kwa kweli, Kohelet katika kitabu chote amesema mwanadamu hajui.

Hana udhibiti wa muda wa kifo chake. Kwa hivyo, si suala la mwanadamu kuwa ndiye anayeamua wakati unaofaa wa kufa, bali Mungu ndiye anayeamua wakati huo. Lakini katika mifano mingine utagundua kwamba uamuzi wa wakati hauonekani kuakisiwa.

Kwa maneno mengine, si jambo la Mungu kuamua wakati unaofaa wa kupanda na kung'oa kwa maana ya yeye kuamua wakati maalum. Badala yake, katika mifano mingine, unaweza kugundua kwamba uanzishwaji wa Mungu wa matukio ya mzunguko au mpango unaofaa wa Mungu kwa mambo kutokea unaweza kuonyeshwa vyema. Kwa mfano, katika sura ya 2, wakati wa kupanda na wakati wa kung'oa, Mungu huamua majira.

Yeye huweka majira. Na amebuni nyakati zinazofaa kwa mambo kutokea. Na kwa hivyo unaweza kupata katika mifano mingine ya jozi mbili katika mashairi kwamba kufaa kwa Mungu labda ni mbele na katikati.

Na kisha unapata mifano mingine ambapo inaweza kuonekana kwamba mbinu inayofaa zaidi ni mwanadamu kama mhusika, shughuli ya mwanadamu, au shughuli ya hekima katika kuamua nyakati zinazofaa za kufanya hivi au kufanya vile. Kwa mfano, katika sura ya 3 na mstari wa 5, wakati wa kukumbatia na wakati wa kujizuia. Sio kwamba Mungu huamua wakati wa kukumbatia na wakati wa kujizuia, bali mtu mwenye busara anajua wakati unaofaa kukumbatia na wakati unaofaa kujizuia.

Au katika sura ya 3 na mstari wa 8, wakati wa kupenda na wakati wa kuchukia. Sio kwamba Mungu huamua wakati wa kupenda na wakati wa kuchukia, bali mtu mwenye hekima anajua wakati unaofaa kufanya moja au kufanya lingine. Au unaweza kugundua kuwa msisitizo ni wakati mzuri.

Kwa mfano, katika sura ya 3 na mstari wa 7, wakati wa kunyamaza na wakati wa kusema. Mwenye hekima hajui tu wakati unaofaa wa kusema na kunyamaza, lakini atakuwa na wakati mzuri wa kufanya mambo hayo. Au labda wakati wa kutafuta na wakati wa kukata tamaa katika sura ya 3 na mstari wa 6. Hapo una wakati labda ukiwa mbele na katikati.

Kwa hivyo, hoja yangu hapa ni kwamba shairi linalofuata wakati linaonekana hata kuisisitiza wazo kwamba kuna mwitikio unaofaa kutoka kwa mwanadamu, kutoka kwa mtu mwenye busara, kuhusiana na udhibiti wa Mungu mkuu, kwa nyakati. Na kwa hivyo aina hii ya mvutano na uhusiano imejaa sana katika kitabu chote cha Mhubiri. Lakini hoja moja ya kuvutia ambayo ningependa kuhitimisha nayo.

Katika shairi la wakati, unakuta kwamba kitengo chenyewe kimewekwa kwenye mabano, tulichokiita inclusio hapo awali katika hotuba ya utangulizi, kimeunganishwa na kauli kuhusu wakati wa kila kitu na wakati wa kila shughuli katika mstari wa 1, chini ya mbingu. Na kisha katika mstari wa 17, tutapata mwisho wa inclusio hiyo, ambapo Kohelet anatafakari, nilifikiri moyoni mwangu, Mungu atawahukumu wenye haki na waovu, kwani kutakuwa na wakati wa kila shughuli, wakati wa kila tendo. Na kisarufi na kwa upande wa msamiati, unapata ukaribu mkubwa na unakuta kwamba mstari wa 1 na mstari wa 17 vinahusiana.

Na kwa hivyo inaonekana bila bahati kwamba Kohelet ameweka mabano na kwa makusudi anarudisha umakini kwenye mstari wa 1 katika uchunguzi na tafakari katika mstari wa 17. Mungu atawahukumu wenye haki na waovu, kwani kutakuwa na wakati kwa kila shughuli, wakati kwa kila tendo. Na kwa hivyo inaonekana kama hata katika ushiriki wa Mungu katika kuamua nyakati na kupanga nyakati na mwitikio wa mwanadamu, mwitikio wa hekima, katika wakati unaofaa na kujua wakati unaofaa wa kufanya mambo na kuthubutu, inaonekana kuna tatizo ambalo bado halijatatuliwa katika kitabu cha Mhubiri, na hilo ni hisia ya Mungu ya haki katika wakati unaofaa.

Kwa maneno mengine, mwenye haki huonyoka, wakati mwingine mwenye haki huangamia katika haki yake na mwovu huonekana wakati mwingine huonyoka. Na Kohelet anatafakari kama kutakuwa na wakati, siku ya kuhesabu au la. Na inaonekana kama Mhubiri anasukuma mbele bahasha kupendekeza kwamba kutakuwa na siku ya kuhesabu, kutakuwa na wakati wa hukumu ya Mungu.

Lakini huenda isiwe wakati hapa katika maisha haya ya sasa, ya mbinguni. Kwa kweli inaweza kuwa wakati katika maisha ya baada ya maisha, wakati wa hukumu ya Mungu. Na tutachunguza suala hilo baadaye tunapochunguza motifu ya hofu ya Mungu katika kitabu cha Mhubiri.